

tion. En tilsvarende bestemmelse findes i den gældende lov om almindelig omsætningsafgift.

Ifølge stk. 3 skal der svares afgift, når en registreret virksomhed afsætter maskiner og andre driftsmidler, som har været anvendt i virksomheden. Reglen, der følger af lovens almindelige system, fandtes ikke i de tidligere lovforslag, men det er fundet hensigtsmæssigt at indføje en udtrykkelig bestemmelse herom i loven.

Efter stk. 3 medregnes endvidere virksomhedens beholdning af varer, herunder driftsmidler, til den afgiftspligtige omsætning ved virksomhedens afmeldelse fra registrering. En sådan regel er nødvendig for at hindre omgæelser, især i tilfælde hvor en virksomhed har været frivilligt registreret. Ved indkøbet af de pågældende varer m. v. har virksomheden nemlig opnået godtgørelse for den påhvilende afgift.

Til § 12.

Paragraffens stk. 1, punkt a, indeholder bestemmelser om, at der ikke skal svares afgift af varer, som de registrerede virksomheder udfører til udlandet, samt af de ydelser, der præsteres i udlandet. Det bemærkes, at fradragsretten for indgående afgift også omfatter varer, der indkøbes til eksport eller som anvendes til fremstilling af varer til eksport. Eksporten bliver derved helt fritaget for afgiftsbelastning.

I paragraffens stk. 1, punkt b-f, er det endvidere fastsat, at der ikke skal svares afgift af ydelser, der præsteres under forhold, der kan sidestilles med eksport.

I punkt b er det således bestemt, at transport af varer i indlandet er afgiftsfri, når transporten sker direkte til eller fra udlandet. Bestemmelsen er udvidet i forhold til de tidligere lovforslag, idet disse ikke fritog transport her i landet direkte fra udlandet for afgiften. Da der ikke er nogen mulighed for fradrag for afgiften på denne transport, når fragten er betalt af den udenlandske leverandør, kunne der efter de tidligere forslag blive tale om dobbeltbeskatning i disse tilfælde.

Ifølge punkt c skal der ikke svares afgift af arbejdsydelser på varer, når ydelsen præsteres for udenlandsk regning, og varerne efter behandlingen udføres til udlandet. I forhold til de tidligere lovforslag er der nu tilføjet en bestemmelse om, at konstruktion og formgivning af varer for udenlandsk regning bliver betragtet som eksport, og derfor kan leveres uden afgift.

Efter punkt d skal der heller ikke svares afgift af projekteringsarbejde m. v. vedrørende byg-

ninger og anden fast ejendom, der er beliggende i udlandet.

Som en udvidelse i forhold til de tidligere lovforslag er det i punkt e foreslået, at afgiftsfritagelsen også skal omfatte nødvendigt udstyr og proviant, der leveres til brug om bord i luftfartøjer og skibe i udenrigs fart, bortset fra lystfartøjer. Bestemmelsen svarer til reglerne i den gældende lov om almindelig omsætningsafgift. I punkt f er det foreslået, at afgiftsfriheden tillige omfatter reparations-, vedligeholdelses- og installationsarbejde på de nævnte fartøjer.

Bestemmelsen i stk. 2, der ikke fandtes i de tidligere lovforslag, præciserer, at varer, der er anskaffet eller taget i anvendelse til de i § 18, stk. 3, omhandlede formål, ikke skal afgiftsberigtiges, hvis de senere afsættes af virksomheden, idet afgiften på indkøb til disse formål ikke er fradragsberettiget.

Paragraffens stk. 3 indeholder bestemmelse om, at overdragelse af en virksomheds varelager, maskiner og andre driftsmidler kan ske uden afgift, når overdragelsen sker som led i overdragelse af virksomheden. I disse specielle tilfælde vil det være praktisk, at den tidligere ejer ikke skal svare afgift. De tidligere forslag indeholdt en bemyndigelse for finansministeren til at fastsætte regler om afgiftsfritagelse i disse tilfælde. Lovteksten angiver nu, under hvilke betingelser den afgiftsfri overdragelse kan ske.

Afsnit V indeholder bestemmelserne vedrørende opgørelsen af den afgiftspligtige omsætning.

Til § 13.

Opgørelsen af den afgiftspligtige omsætning i de registrerede virksomheder kan ske enten på grundlag af modtagne betalinger (betalingsmetoden) eller på grundlag af foretagne leverancer (leverance-metoden).

I § 13, stk. 1, fastslås det, at den enkelte virksomhed frit kan vælge, hvilken af de to metoder den vil benytte.

Ifølge paragraffens stk. 2 skal virksomheden ved sin anmeldelse til registrering angive, hvilken af opgørelsesmåderne den ønsker at anvende. I paragraffens stk. 3 åbnes der mulighed for, at virksomheden på et senere tidspunkt kan ændre opgørelsesmåde efter forudgående anmeldelse.

I forbindelse med ændring af opgørelsesmåden må der foretages regulering af afgiften på såvel udestående fordringer som gældsposter. En sådan regulering vil være nødvendig på grund af forskellen mellem de to opgørelsesmåder. Hvis regulering ikke foretages, vil man komme ud for, at visse